

Predmet: *Bosanska Krupa II*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 11/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 24 KZ SRJ

Glavni pretres: 25.12.2018. godine

Svedok Duško Jakšić

Svedok optužbe Duško Jakšić je u svemu ostao pri iskazu koji je dao 2. februara 2012. godine pred Kantonalnim tužilaštvom Unsko-sanskog kantona Bihać. Poznaje optužene jer su iz istog mesta. Naveo je da je u kritičnom periodu bio pripadnik vojne policije, i da je povremeno bio raspoređivan da obezbeđuje pritvor koji je bio formiran u prostorijama OŠ „Petar Kočić“ u Bosanskoj Krupi. O kritičnom događaju nema neposrednih saznanja. Bilo je nekih priča o tom događaju, i u vezi s tim ubistvima spominjano je ime optuženog Joje Plavanjca i njegovog oca. Predsednica veća predočila je svedoku njegov raniji iskaz u kojem nije spominjao oca optuženog Plavanjca kao osobu koja se povezuje sa ubistvima, već je izričito naveo da se ničije ime sem imena optuženog Plavanjca nije spominjalo. Takođe mu je predočila da je u tom iskazu za optuženog Zdravka Narandžića naveo da se nije najbolje ponašao prema zatvorenim licima, nakon čega je svedok ponovio da ostaje pri datom iskazu. U vreme ovog događaja ubijena je majka optuženog Joje Plavanjca i nju je ubio Predrag Praštalo. Nije mu poznato da li je Praštalo ikada bio u ovom pritvoru. Takođe mu nije poznato gde se u kritično vreme nalazio optuženi Plavanjac i da li mu je isti bio nadređen, niti ko je bio nadležan za pritvor.

Svedok Zdravko Marčeta

Svedok optužbe Zdravko Marčeta je takođe ostao pri iskazu koji je dao 18. jula 2012. godine pred Kantonalnim tužilaštvom Unsko-sanskog kantona Bihać. Poznaje optužene, a optuženi Plavanjac mu je kum. Nakon otpočinjanja ratnih sukoba bio je angažovan na dužnosti načelnika štaba brigade i ujedno zamenika komandanta Prve podgrmečke brigade, koja je u maju 1992. godine ušla u sastav VRS i dobila naziv 11. krupska laka pešadijska brigada. O samom događaju nema neposrednih saznanja. Saznao je da se nešto desilo kada ga je komandant brigade Jovan Ostojić pozvao u njegovu kancelariju, rekavši mu da se u zatvoru „nešto strašno desilo“, što ima veze sa optuženim Plavanjcem, koji neće bez prisustva svedoka da razgovara sa komandantom. Kada je došao u kancelariju komandanta, zatekao je optuženog Plavanjca koji je bio vidno potišten i koji je nekoliko puta ponovio „Tofko“. Svedok je, obzirom da je dobro poznao optuženog iz ranijeg perioda, objasnio Ostojiću da se najverovatnije radi o osobi koja se zove Teufik Sejdić i da je isti tokom jeseni 1991. godine malterisao podrum kod optuženog Plavanjca. Optuženi mu se tada žalio da mu je „Tofko“, prilikom izvođenja tih radova, sa uniforme pokidao činove i da za to treba da odgovara. Tom prilikom Ostojić nije rekao šta se u zatvoru zaista dogodilo. Iz šture priče optuženog Plavanjca su jedva razumeli da je otišao u pritvor kako bi potražio Praštala, koji mu je ubio majku. Prilikom tog razgovora Plavanjac nije negirao navode Ostojića da je povezan sa onim što se dogodilo u zatvoru. Sa optuženim nikada nije razgovarao o tome šta se zaista dogodilo u zatvoru i da li je u to umešan. Kasnije je čuo priče da su u zatvor

pored Plavanjca išli i njegov sada pokojni otac Lazo Plavanjac, kao i stric. Pričalo se da je Tofka ubio Lazo Plavanjac.

Nakon što je svedoku predložen deo odbrane optuženog Narandžića, da mu je optuženi Plavanjac bio nadređeni, svedok je izjavio da je optuženi Narandžić to „pogrešno razumeo“. Svedoku je predložen deo ranije datog iskaza u kojem je naveo da su odmah nakon ubistva majke optuženog Plavanjca, Praštalovi roditelji evakuisani, jer su se bojali osвете zbog Jojine naravi, koji je znao biti agresivan, naročito kada popije. Na ovo je svedok naveo da su Plavanjci bili naprasiti. Nije mu poznato da li je Plavanjcu nakon ovog događaja oduzeto oružje, i da li je zbog toga prestao da obavlja dužnosti pri VRS. Misli da je prestao sa vojnim angažovanjem iz drugog razloga, odnosno da se posvetio lečenju svog maloletnog sina.

Svedok je davao iskaz i pred sudom BiH u postupku koji je vođen protiv Ostojića, nakon čega je optuženi Plavanjac sa njim prekinuo svaku komunikaciju. Svedočio je jer je i sâm bio dovođen u vezu sa optužbom.

Ocenio je da je optuženi u zatvor ušao zahvaljujući ranijem autoritetu, obzirom da je pre rata radio u Opštinskom štabu TO. Smatra da nije išao u zatvor da ubije Muslimane, već da bi se osvetio Praštalu. Objasnio je da je Muslimane mogao pobiti i ranije, u vreme kada je evakuisana Muslimanska Jasenica, u kojoj je živeo i Teufik Sejdić.

Optuženi je imao primedbi na iskaz svedoka, navodeći da nije tačno da mu je Tofko ikada radio na kući, niti da se svedoku žalio na istog. Takođe, da roditelji Praštala nisu odmah nakon ubistva njegove majke iseljeni, već da su otišli nakon dve nedelje. Nije krenuo u zatvor kako bi ubio Praštala, jer je to mogao da učini i ranije.

Zapažanje:

Oba svedoka su nastojala da svoje iskaze prilagode odbrani optuženog, navodeći da su čuli da je i njegov otac učestvovao u kritičnom događaju, izbegavajući da ponove navode iz svojih iskaza datih pred Kantonalnim tužilaštvom Unsko-sanskog kantona Bihać, u delovima u kojima su teretili optuženog Plavanjca. Tek nakon što bi im predsednica veća predočavala te delove iskaza, svedoci su ponavljali da ostaju pri tim navodima.